

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1955 m.

rugpjūčio

31

TREČIADIENIS

Nr.103(1221)

Kaina 15 kap.

Numer yje:

1. Mūsų rajone—1 pusl.
2. V. NEVRONYTE. Gerai pasiruošti ataskaitinamsrinkimams susirinkimams pirminėse komjaunimo organizacijose—2 pusl.
3. V. ŠAKALYS. Tikrina socialistinio lenktyniavimo eigą—2 pusl.

4. R. LINARTAS. Surastos galimybės—2—3 pusl.
5. V. JADZEVIČIUS. Ko laukiama „Lenino atminties“ kolūkyje?—3 pusl.
6. J. KAVALIAUSKAS. Naujuosius mokslo metus sutinkant—3 pusl.
7. A.ŠACHANOVA S.Tarp-tautinė apžvalga—4 pusl.

Aukščiau socialistinio lenktyniavimo vėliavą

Mūsų rajono darbo žmonės, kaip ir visa tarybinė liaudis, rengiasi naujais darbo laimėjimais atžymėti didį įvykį šalies gyvenime—TSKP XX suvažiavimą. Vis skaidriau įsideda socialistinio lenktyniavimo liepsna siekiant naujų gamybinių laimėjimų.

Rajono daugverslinės artelės „Aušra“ stovyklos kolektyvas, stojęs į darbo sargybą partijos XX suvažiavimo garbei, įsipareigojo iki lapkričio 7 dienos—Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 38-ųjų metų—įvykdyti metinį gamybos planą, duoti daug viršumplaninės produkcijos, 5 proc. sumažinti gamybos savikainą. Duotus įsipareigojimus kolektyvas garbingai vykdo. Kas mėnesį viršijami gamybos planai, gerinama produkcijos kokybė. Sluvėjai Lysova, Merkys išdirbio normas viršija kasdien.

Plečiasi lenktyniavimas už pieno ir sviesto produktų gamybos padidinimą ir rajono sviesto gamybos įmonėje. Eilė pieno priėmimo punktų pieno priėmimo planą viršijo 2—3 kartus.

Įsijungusi į socialistinį lenktyniavimą TSKP XX suvažiavimo garbei, M. Melnikaitės vardo kolūkio žvejybos brigada įsipareigojo metinį žuvies sugavimo planą įvykdyti ligi Didžiojo Spalio 38-ųjų metų. Žvejai savo įsipareigojimą paremia stropiu darbu. Kiekviena žūklė atneša gerus rezultatus. Valsitybei pristatoma šimtai pūdų geros žuvies.

Plečiasi lenktyniavimas už prideramą TSKP XX suvažiavimo sutikimą rajono kolūkiuose. Rajono žemdirbių kovoja už tai, kad laiku ir be nuostolių būtų nuimtas šių metų derlius, aukštu agrotechnikos lygiu pasėti žiemkenčiai, kad būtų užtikrintas sotas ir šiltas visuomeninių gyvulių žiemojimas. Sparčiai vykdomi laukų darbai M. Melnikaitės vardo, „Garbingo darbo“, „Naujo gyvenimo“

ir eilėje kitų žemės ūkio artelių.

Daugelis rajono kolūkių, lenktyniaudami suvažiavimo garbei, paspartino valstybinės žemės ūkio produktų paruošas.

Kiekviena diena—tai naujas laimėjimas vykdant uždavinius, kuriuos iškėlė Komunistų partija liaudies ūkiui.

Reikia tačiau pažymėti, kad klaidinga būtų nusiraminti tuo, kas pasiekta, praeiti pro šalį trūkumams, kurių mūsų rajono įmonių ir kolūkių darbe dar pasitaiko nemaža.

Mūsų pramonės įmonės dar nevisada pasiekia, kad jų išleidžiama produkcija būtų pirmarūšė, mažiau jaučiama kova už plano įvykdymą pagal asortimentą, už medžiagų taupymą.

Neatidėliotinas ir svarbiausias pramonės įmonių partinių organizacijų uždavinys—pasiekti greitesnio šių trūkumų išgyvendinimo, nenukrypstant TSKP CK liepos Plenumo iškeltų pramonės darbuotojams uždavinių vykdymo. Reikia plačiau išvystyti socialistinį lenktyniavimą tarp atskirų dirbtuvių ir cechų, o dirbtuvėse ir cechuose—tarp atskirų darbininkų. Būtinai užtikrinti platų socialistinio lenktyniavimo viešumą, paskatinti visą kolektyvą pasiekti pirmūnų pavyzdžių.

Didelį darbą vystant socialistinį lenktyniavimą rajono žemdirbių tarpe turi atlikti kolūkių partinės organizacijos, LKP rajono komiteto instruktoriai MTS zonoje. Reikia pasiekti aktyvaus visų kolūkiečių dalyvavimo kolūkinėje gamyboje, kelti jų atsakingumą už savo darbą.

Neturi likti nė vieno darbininko, nė vieno mechanizatoriaus, nė vieno kolūkiečio, kuris nepadvigubintų savo energijos kovoje už partijos ir vyriausybės keltamų liaudies ūkiui uždavinių įgyvendinimą. Aukščiau socialistinio lenktyniavimo vėliavą už TSKP XX suvažiavimo sutikimą naujais darbo laimėjimais!

Šachtininko diena skirtas iškilmingas posėdis Didžiuosiuose Kremliaus rūmuose

Rugpjūčio 28 d. tarybinė liaudis pažymėjo Šachtininko dieną—visos liaudies šventę.

Šachtininko dienos išvakarėse Kremluje įvyko sostinės partinių, tarybinių, profesinių ir komjaunimo organizacijų atstovų, TSRS Anglies pramonės ministerijos ir Anglies pramonės įmonių statybos ministerijos darbuotojų iškilmingas posėdis.

Pranešimą apie Šachtininko dieną padarė TSRS Anglies pramonės ministras A.N. Zademidko.

Sveikinimo žodį tarė VPSC T pirmininko pavaduotojas drg. L. N. Solovjovas. VLKJS CK sekretorius drg. V. J. Semičastnis. Taip pat buvo perskaityti sveikinimai nuo Cekoslovakijos Respublikos ir Lenkijos Liaudies Respublikos šachtininkų.

(TASS—ELTA).

Lietuvos TSR Ministrų Taryboje ir Lietuvos KP Centro Komitete

Apie rajonų socialistinio lenktyniavimo už karvių pieningumo pakėlimą kolūkiuose per 1955 metų liepos mėnesį rezultatus

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP Centro Komitetas, apsvarstę rajonų socialistinio lenktyniavimo siekiant aukštą pieningumą kėlimo rodiklį per 1955 metų liepos mėnesį rezultatus, pažymėjo, kad Kalvarijos rajono kolūkiuose padidintas pieno primelžimas iš vienos šeramos karvės 1955 metų liepos mėnesį palyginti su birželio mėnesiu 52 kilogramais ir per laikotarpį nuo 1954 metų spalio 1 d. iki 1955 metų rugpjūčio 1 d. palyginti su tokia pat 1953—1954 metų laikotarpiu—2,1 procento, o taip pat padidinta per tą patį laikotarpį pieno gamyba nuo 100 hektarų žemės ūkio naudmenų 7,5 procento, ir paruošta visam gyvulių skaičiui, kurį kolūkiai numatė priemonėse 1955 metams, po 9 centnerius šieno vidutiniškai vienam gyvuliui

(skaičiuojant suaugusiais galvijais).

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP Centro Komitetas nutarė palikti Kalvarijos rajonui Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP Centro Komiteto pereinamąją Raudonąją vėliavą už pasiektus laimėjimus keliant karvių pieningumą kolūkiuose.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP CK nusistatė, kad rajonui, kuriam įteikiama Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos TSR Centro Komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava už pasiektus aukštus karvių pieningumo kėlimo rodiklius, kartu išduodama trijų tūkstančių rublių pinigine premija geriausiems kolūkių melžėjams, piemenims, šerikams ir kitiems gyvulininkystės fermų darbuotojams paskatinti.

Dėl „Garbės lentos“ įsteigimo respublikiniuose ir rajoniniuose laikraščiuose įrašyti rajonams, MTS ir kolūkiams, pasiekusiems aukštus pašarų paruošimo rodiklius

Siekdami mobilizuoti plačiąsias kolūkiečių ir mašinų traktorių stočių darbuotojų mases į kovą už aktyvų dalyvavimą paruošiant šieną, laiku ir kokybiškai nušienaujant atolą ir džiovinant žoles žaiginiuose, o taip pat užtikrinant teisingą paruošimo apskaitą ir apsaugą, sudarant maksimalią sultingųjų ir stambiųjų pašarų atsargą visuomeniniams gyvuliams 1955—1956 metų žiemojimui, Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP Centro Komitetas nutarė įsteigti respublikiniuose laikraščiuose „Garbės lentą“ įrašyti joje rajonams ir MTS, pasiekusiems aukštus pašarų paruošimo rodiklius.

Į respublikinę „Garbės lentą“ bus įrašomi rajonai ir MTS, kurie užtikrino ne mažiau kaip po 24 centnerius stambiųjų pašarų paruošimą, tame tarpe ne mažiau kaip po 12

centnerių šieno, gyvulių skaičiui, kolūkių numatytam priemonėse 1955 metams, vienai karvei (skaičiuojant suaugusiais galvijais), ne mažiau kaip 8 tonų siloso užaugimą vienai karvei ir ne mažiau kaip 6,5 tonos sultingųjų pašarų paruošimą vienai motininei kiaulei su prieaugliu.

Žemės ūkio ministerija privalo pagal kiekvienos dekados rezultatus pateikti Lietuvos TSR Ministrų Tarybai ir Lietuvos KP Centro Komitetui pasiūlymus įrašyti į „Garbės lentą“ rajonus ir MTS, pasiekusius aukštus pašarų paruošimo rodiklius.

Partijos rajonų komitetai ir rajonų vykdomieji komitetai turi įsteigti rajonines „Garbės lentas“ įrašyti kolūkiams, pasiekusiems aukščiau nurodytus pašarų paruošimo rodiklius.

(ELTA).

Kelininkai gavo naują techniką

Lietuvos geležinkelininkai kasmet gauna vis daugiau naujos, tobulos technikos.

Puikius mechanizmus gavo kelininkai. Geležinkeliams remontuoti panaudojamos kilnojamos elektrinės, varančios savaeigius motokranus, bėgių piovimo stakles, elektri-

nus veržlių raktus ir elektrinius grąžtus.

Skalda išvežiojama savaime išsikraunančiais hoperiais-dozatoriais kurie, važiuodami linija, automatiškai išberia reikalingas skaldos dozes.

(ELTA).

Mūsų rajone

Gyvulininkystės darbuotojų pasitarimas

Prieš keletą dienų „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje įvyko fermų darbuotojų pasitarimas, kuriame buvo išanalizuotas melžėjų, fermų vedėjų ir kiaulininkų darbas.

Pasitarimo dalyviai priėmė įsipareigojimus visuomeninių gyvulių produktyvumui kelti.

J. Gudkovas

Ekskursija į Vilnių ir į Anykščius

Naudingai praleidžia paskutiniąsias vasaros atostogų dienas Girsių septynmetės mokyklos moksleiviai. Neseniai V-VII klasių mokiniai, vadovaujant mokytojams, surengė ekskursiją į Vilnių ir Anykščius.

Vilniuje ekskursantai lankėsi Dailės, Revoliuciniame muziejuose, aplankė Gedimino kalną bei kitas įžymias sostinės vietas.

Anykščiuose ekskursijos dalyviai aplankė Baranausko klėtelę, pabuvojo prie Puntuko akmens, Anykščių šilvelyje.

P. Tvardauskas
E. Meduneckas

Šefai padeda kolūkiui

Daug padeda „Pažangos“ kolūkiui rajono milicijos darbuotojai, šefuojantię šią žemės ūkio artelę. Didelę paramą suteikė šefai piaunant javus. S. Pučinskas, Diomkinas ir kiti per dieną nuplaudavo po 0,65—0,70 ha rugių.

Šefai talkininkauja ir kituose kolūkyje vystančiuose darbuose.

D. Skačkova

Brigados darbo pirmūnai

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio I laukininkystės brigados narius Bronių Šeduikį, Joną Obelevičių, Oną Bekerytę, Genę Biveinytę visi artelės nariai pažįsta kaip darbščius, sąžiningus kolūkiečius. Jie be kokiame darbe dienas, užduotis įvykdo 150—180 procentų, visur rodydami šaunus darbo pavyzdį.

P. Vitalis

Trumpai

Pilnai paruoštos naujiems mokslo metams Čepukiškių pradinės mokyklos patalpos. Tuo daug pasirūpino ir mokinių tėvų komitetas. Dabar vykdomi darbai mokyklos kieme: tvarkomas šulinys, užtvėriama tvora.

Z. Černiauskaitė

Komjaunimo gyvenimas

Gerai pasiruošti ataskaitiniams-rinkiminiams susirinkimams
pirminėse komjaunimo organizacijose

Nuo š. m. rugsėjo mėnesio 1 dienos ligi spalio 10 d. pirminėse komjaunimo organizacijose vyks ataskaitiniai-rinkiminiai susirinkimai. Tai pats svarbiausias etapas komjaunimo organizacijų darbe, nes nuo to, kaip praeis susirinkimas, priklauso ir tolesnio komjaunimo organizacijos darbo sėkmė. Todėl labai svarbu pasiekti, kad susirinkimai praeitų gyvai, juose aktyviai dalyvautų visi komjaunuoliai, būtų išvystyta dalykiška kritika ir savi-kritika.

Susirinkimai praeina aktyviai, aukštu lygiu tik tada, kai jiems iš anksto, nuodugniai būna ruošiamasi. Todėl svarbiausias komjaunimo organizacijų uždavinys šiuo metu—suaktyvinti pasiruošimą susirinkimams, apgalvoti priemonės, kurios užtikrintų aktyvų ir dalykišką visų komjaunuolių dalyvavimą svarstant ataskaitas, numatant būdus organizacijos darbui pagerinti.

Pirmas ir būtinausias dalykas, užtikrinantis susirinkimo sėkmę, yra geras ataskaitos paruošimas. Kai sekretorius ataskaitą ruošia iš anksto, įtraukdamas į šį darbą visus komjaunuolius, ji

būna visapusiška, žadinanti susirinkimo dalyvių iniciatyvą išreikšti savo nuomonę. Gi skubotai, vieno tik sekretoriaus paruošta ataskaita paprastai būna be reikiamos darbo analizės, blanki. Komjaunuolių iniciatyvos ji nesužadina. Tokiuose susirinkimuose neišsivysto kritika ir savikritika, kas trukdo priimti ir gerą, konkretų nutarimą. Tokių klaidų praėjusių metų ataskaitiniuose-rinkiminiuose komjaunimo organizacijų susirinkimuose buvo nemaža. Pasitaikė net tokių faktų, kad dėl nepasirengimo tekdavo atidėti susirinkimus, laužyti jų grafiką. Dėl to nemaža kaltė krinta ir komjaunimo rajono komiteto aktyvui. Ne visi aktyvistai atkreipė reikiamą dėmesį į tai, kaip komjaunimo organizacijos, jų sekretoriai ruošiasi ataskaitoms, kokia jiems pagalba reikalinga. Neretai jie savo darbą apribodavo tik dalyvavimu pačiame susirinkime.

Tokių klaidų ruošiantis šių metų ataskaitiniams-rinkiminiams susirinkimams reikia vengti.

Komjaunimo organizacijų sekretoriai turi iš anksto pakalbėti su kiekvienu kom-

jaunuoliu, ką jis galvoja apie komjaunimo organizacijos darbą, duoti jiems uždavinius paruošti vieną ar kitą klausimą ataskaitiniam pranešimui. Taip paruoštas pranešimas bus nuodugnis ir konkretus.

Visi komjaunuoliai turi būti iš anksto supažindinti su susirinkimo vieta ir laiku. Reikia pasiekti jų šimtaprocentinio ir aktyvaus dalyvavimo susirinkime.

Rimtesnę pagalbą komjaunimo organizacijoms turi teikti ruošiantis ataskaitiniams-rinkiminiams susirinkimams ir komjaunimo rajono komiteto aktyvas. Aktyvistai turi keletą kartų prieš susirinkimą pabuvoti organizacijose, padėti sekretoriui ruošti ataskaitą, nutarimą, pasikalbėti su komjaunuoliais.

Komjaunimo organizacijos keliai dideli ir atsakingi uždaviniai. Ataskaitiniuose-rinkiminiuose susirinkimuose būtina išnagrinėti būdus darbui pagerinti, kad paskui būtų galima energingai ir stropiai, kaip ir tinka komjaunuoliams, imtis šių uždavinių sprendimo.

V. Nevronytė
LLKJS rajono komiteto sekretorius

Iš paskutinio pašto

Aktuali medžiaga

Dabar, kada rajono kolūkiuose vyksta įtemptas darbas — derliaus nuėmimas, kūlimas, pačiame įkarštyje žiemkenčių sėja, didelį vaidmenį gali ir turi suvaldinti kolūkių sieniniai laikraščiai, kovos lapeliai.

Gerą iniciatyvą parodė „Garbingo darbo“ kolūkio sienlaikraščio „Peredovik“ redakcija. Paskutinis šio sienlaikraščio numeris patraukia visų pirma medžiagos gausu-

mu, jos įvairumu ir aktualumu, gilia aprašomo dalyko analize, faktų konkretumu. Visa sienlaikraštyje patalpinta medžiaga atspindi šiuo metu kolūkyje vykstančius darbus: ypač raginama greičiau baigti derliaus nuėmimą, sparčiai vykdyti sėją. Straipsnyje „Sėja žiemkenčius“, išskeliami sėjos darbuose pirmaujančiai brigadininkai Raula ir Gedžiūnas.

Aktualus ir įdomus straipsnelis „Renkasi darbą“, ku-

riame aštriai kritikuoja vengianti darbo arba pasirenkanti lengviausią darbą kolūkietė V. Umbrasaitė ir kt. Įdomus sienlaikraščio „sątyros langelis“, jame figūruoja kolūkinio turto grobstytojas Zavadskis.

Karikatūra ir taiklus parąšas po ją daro kritiką gyvai ir aštriai.

Reikia palinkėti redakcijai ir ateityje negailėti pastangų keliant sienlaikraščio kokybę.

R. Linartas

SURASTOS GALIMYBĖS
(Apsakymas)

(Tęsinys iš praeito numerio)

Saulė jau buvo arti pusiaudienio, kai kitą dieną pirmininkas atvyko į ganyklas. Jis buvo pasiryžęs ateiti anksčiau, pažūrėti, kada piemenys išgena galvijus, kada prasideda melžimas, bet su-trukdė neatidėliotini reikalai: rytą reikėjo išsiųsti mašiną trąšų parsigabenti.

Nelabai džiuginantį vaizdą pamatė pirmininkas. Ant juodos, gyvulių sutryptos dirvos, kepinamos karštų saulės spindulių, gulėjo karvės ir lėtai gromuliavo, nuolat vaikydamos įkyriai jas puolantių vabzdžių. Netoli, nuleidę galvas, stovėjo arkliai. Čia pat buvo ir prieauglis.

Tikrai tokioje ganykloje karvėms neprisiėsti, — pagalvojo pirmininkas ir vėl mintyse norėjo pasiginčyti su Timofiejevu.

Bet čia priėjo melžėjos. Žvangindamos kibirais, jos nusukbėjo prie karvių. Korotkovas prieidavo tai prie vie-

nos, tai prie kitos, bet visur beveik tas pats vaizdas. Pirmelžiama iš karvės po 1,5—2 litrus.

— O kodėl pašaro neatvežė? — kreipėsi jis į piemenį Ivanovskį.

— Matyti, brigadininkas žmonių neišskyrė, — atsakė tasai. — Juk nuolatiniai vežėjai neišskirti. Ir su vandeniu blogai, — dar pridūrė jisai. — Beveik kilometrą tenka ginti karves girdyti. Štai, jei gu čia vandenį parvežtų — karvės ligi soties galėtų atsigeriti.

— Tai pamatėte, pirmininke, kaip mūsų karvės sočios? Dėl to ir pieno maža pirmelžiame, — pradėjo šnekėti priėjusios melžėjos.

Korotkovas nerado iš karto, ką galėtų atsakyti. Jis matė, kad padėtis bloga, jautė, kad reikia ką tai daryti, surasti kokią tai išeitį. Bet kokią? To iš karto nepasakyti. — Štai kas, merginos, — pasakė jis pagaliau. — Ateikite šiandien vakare į kolūkio

valdybą. Ir tu, Ivanovski, ir fermos vedėjui pasakykite. Visi kartu pagalvosime, ką reikia daryti.

Rūstus grįžo Korotkovas į valdybą. Bet sunkumai, kuriuos jis pamatė savo akimis, ne tik nepalaužė jo valios, o atvirkščiai, kaip ir visada su juo atsitikdavo sunkiomis minutėmis, pagimdė kažkokį naują jausmą. Jis daugiau nesiskundė blogomis ganyklomis, o atsidėjęs pradėjo ieškoti kelio, kaip išbristi iš sunkios padėties.

Visą likusį ligi vakaro laiką Korotkovas sėdėjo su pieštuku rankoje ir skaičiavo savo galimybes. Daug kas jam per šį trumpą laikotarpį paaiškėjo. Viena — žymiai galima padidinti žaliąjo pašaro normą — duoti karvei jo nors po 40—50 kg per dieną. Tam iš pradžių galima bus išskirti dovilus, o paskui jau sėtinės žolės, daržovių lapus. Antra — reikia paskirti nuolatinius žmones pašarui vežioti. O kas liečia vandenį, tai irgi išsprendžiamas klausimas. Reikia tik greičiau užsakyti statines, lovių. Bet štai su ganyklomis ką daryti,

Tikrina socialistinio lenktyniavimo eigą

Pavasari Degučių ir Girsų apylinkių Tarybos sudarė socialistinio lenktyniavimo už pavyzdinę TSKP CK sausio Plenumo išskeltų uždavinių įvykdymą, tolesnį kolūkių ekonominį sustiprinimą, darbo žmonių kultūrinio aptarnavimo pagerinimą sutartis.

Siekiant apibendrinti priimtų socialistinių įsipareigojimų vykdymo rezultatus, abi apylinkės ruošia tarpusavio lenktyniavimo eigos patikrinimą. Neseniai grupė Girsų apylinkės Tarybos darbuotojų, apylinkės ribose esančio Kalinino vardo kolūkio, kultūros švietimo įstaigų atstovų lankėsi Degučių apylinkėje. Komisija domėjosi apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto darbu, teiravosi apie klubo-skaityklos, bibliotekos (vedėjai — drg. drg. Janaudis ir Beinoras) atliekamą kultūrinį-masinį darbą Ždanovo vardo kolūkyje. Komisija atžymėjo, kad Degučių apylinkės kultūros švietimo įstaigos dar mažai dėmesio skiria skaitytojų konferencijų ir literatūrinių vakarų rengimui.

Svečiai nurodė, kad Degučių apylinkės Tarybos vykdomasis komitetas silpnai dirba vadovaujant apylinkės tarybinei statybai. Šiemet buvo suruošti iš viso tik 3 vykdomojo komiteto posėdžiai. O juk aktualių svarstytių klausimų yra visa eilė.

Girsų apylinkės atstovai labai domėjosi ir Ždanovo vardo kolūkio ūkine veikla. Jie apžiūrėjo kolūkio pasėlius, lankėsi fermose, kalbėjosi su kolūkiečiais.

Rugpjūčio 27 d. Degučių apylinkės komisija apsilankė Girsų apylinkėje. Komisijos nariai parodė kaimynams žymiai didesnį reiklumą tikrinant socialistinių įsipareigojimų vykdymą. Buvo apilankytos Kalinino vardo kolūkio laukininkystės brigados, fermos, naujai įrengta kol-

ūkio plytinė, lentpiuvė, daržinės.

Po patikrinimo abiejų apylinkių komisijos aptarė patikrinimo rezultatus. Kaip rimtą trūkumą pas kaimynus degutiškiai nurodė tai, kad iki šiol jų fermose neapraktikuojamas biuletenis, parodančių pieno primelžimo kiekį, leidimas; nei brigadose, nei valdybos kontoroje nėra išskabintų kolūkiečių išdirbtų darbdienų sąrašų. Apylinkėje yra du klubai-skaityklos, bet jie apleido kultūrinį bei masinį darbą. Buvo atžymėti žymūs trūkumai vystant gyvulininkystę abiejuose kolūkiuose: iki šiol netaikomas papildomas karvių šėrimas žaliuoju pašaru, blogai jos ganomos.

Komisijos sudarė patikrinimo aktus, kurie bus svarstomi apylinkių Tarybų sesijose.

Įvykęs dviejų apylinkių Tarybų socialistinio lenktyniavimo eigos patikrinimas, be abejo, daug padės joms siekiant sėkmingiau susidoroti su savo uždaviniais. Tačiau reikia pasakyti, kad patikrinimo metu buvo prileista ir eilė svarbių trūkumų. Vienas iš jų yra tai, kad į tikrinimo komisijų sudėtį beveik neįėjo laukininkystės brigadų bei gyvulininkystės fermų darbuotojų atstovai.

Nemažas abiejų komisijų darbo trūkumas yra ir tai, kad jos mažai domėjosi deputatų darbu, apylinkių Tarybų sesijų sprendimų vykdymu.

Lenktyniaujančioms apylinkių Taryboms būtina ir ateityje organizuoti priimtų socialistinių įsipareigojimų vykdymo patikrinimus, pasiekti, kad tikrinimo metu išskelti trūkumai būtų sparčiai šalinami.

V. Šakalys

kaip išganyti jose visus gyvulius?

Tuo tarpu pradėjo rinktis ir fermų darbuotojai. Atėjo ir valdybos nariai, brigadininkai.

— Visi susirinko, — patenkintas pagalvojo pirmininkas. — Vis dėlto gerokai žmonės rūpinasi bendru reikalu.

Korotkovas keliais žodžiais supažindino susirinkusiuosius su reikalu ir pasakė:

— Pienas ir mėsa turi būti dabar mūsų pagrindiniu rūpesčiu. Nuo to priklausys ir visos mūsų pajamos. Taigi dabar visi kartu ir apsvastykime, kaip mums daugiau gauti mėsos ir pieno.

Šis klausimas, matyti, jaudino visus, ir todėl neteko ilgai sėdėti tylomis. Kiekvienas skubėjo pasakyti savo nuomonę.

— Štai buvo šiandien pas mus pirmininkas, — pirmas pradėjo piemenio Ivanovskis, — matė, kad ganyklose visiškai nėra žolės. O argi negalima padaryti, kad žolės būtų? Paprastas dalykas: atskirkime nuo karvių arklus ir prieauglį. Kiekvienai grupei išskirkime at-

skiras ganyklas. Mažiau bus išmindžiojama žolė, iš karto jos padaugės. O ir su kolūkiečių karvėmis reikia padaryti tvarką. Juk jos irgi kartu ganosi. Štai ir gaunasi blogai, kai mažame plotelyje ganosi daug gyvulių. Juk kolūkiečių karves pilnai galima ganyti atskirai.

— Man atrodo, kad nebloggerai būtų geresnės karves atskirai ganyti, iš jų tada būtų galima gauti daug daugiau pieno, — pasakė valdybos narys senukas Stepanovas. — Pas mus nemaža dovilų. Jei gu karves pririštume doviluose ant neilgos grandinės, kad mažesnį ratą išmindžiotų, paskui jas dažnai perkilnotume, daug pienelio šios karvutės pridėtų.

— O kodėl gi naktį karvių negalėtume ganyti? Juk dabar dieną karšta, jos esti negali. O naktį kaip tik daugiau galėtų būti, — pasiūlė viena melžėja.

Pirmininkas klausėsi, ką kalbėjo kiekvienas, ir vis labiau stebėjosi. Štai, pasirodo, kiekvienam gimsta savotiška mintis, savotiškas pasiūlymas, ir visa tai siūlo di-

Ko laukiama „Lenino atminties“ kolūkyje?

„Lenino atminties“ kolūkis žiemkenčių derliaus nuėmimą baigė rugpjūčio 20 dieną. — Dabar griebsimės kultū, — pareiškė kolūkio pirmininkas Grigorjevas, — o po poros dienų pradėsime ir sėti, neatsiliksimė.

Tačiau pirmininko žodžiai nepasitvirtino. Kolūkyje nei kūlimas, nei sėja nevyko dar beveik savaitę.

— Juk derlių pirma reikia suvežti, — vėl nurodinėjo drg. Grigorjevas. — O kultū bus galima ir daržinėse.

Ir pradėjo rugius vežti. Vežė dieną, dvi, keturias, o po savaitės darbo pasirodė, kad dar iš 20 ha ploto rugiai nesuvežti.

— Na, dabar tai jau kulti-me, likusius suvešime vėliau, juk nelyja, — kalbėjo pirmininkas brigadininkui Dubovskiui.

Pagaliau rugpjūčio 24 d., prastovėjusi 2 savaites be darbo, sužė MTS kuliama-jai. Galima buvo manyti, kad dabar šis darbas bus reikiama organizuotas, ir kolūkis per 2–3 dienas pilnai paruoš sėklą. Tačiau kuli-mo darbai jau iš pat pirmos dienos vyko nesklandžiai. Visų pirma trūko žmonių. Jeigu kuliama-jai aptarnauti vidutiniškai reikalinga jų apie 20, tai čia būdavo 14–16, o kai kada dar mažiau. Kiekvieną dieną kultū pradėdama 11–12 val. ir baigdama 18–19 val. Taip dirbant sugaištama daug brangaus laiko.

— Užveskit motorą anksti ir tegu užla, kolūkiečiai išgirdę ateis, — pataria mašinistui kol-

ūkyje dirbęs agronomas drg. Apetas, kai šis pasiskundė, jog kolūkiečiai vėlai ateina į darbą.

Daug nesklandumų yra ir pradėjus kultū. Pačia-me kuli-mo įkarštyje kuliama-ją dažnai reikia stabdyti, kadangi neužtenka maišų grūdams pilti. Kol grūdus nuveža ir išpila, praeina apie 20–30 min., nes pilnus pak-eisti nėra kuo. Taip buvo rugpjūčio 25 ir 26 d. d. Ne-nuostabu todėl, kad per die-ną čia prikuliama vos 3–3,5 t.

Neturėdami kuo paaiškinti lėtų kuli-mo tempų, brigadi-ninkas Dubovskis ir net pats kolūkio pirmininkas kaltina MTS, verčia bėdą kuliama-jai, esą, MTS atsiuntė į kolūkį neatremontuotą, kad ji dirbanti blogai. O tuo tarpu kalta ne MTS ir kuliama-jai, o kolūkio valdyba.

Negeresni reikalai šioje žemės ūkio artelėje ir su pūdymų paruošimu žiemken-čių sėjai. Iš viso kolūkyje pūdymų suarta vos apie 60 procentų, iš kurių sėjai paruošta tik 60 ha. Šiuo metu pūdymus aria tik vienas trak-torius ir 10–12 arklų. Kol-ūkyje yra 56 arkliai, tačiau arimo darbuose jie nepanau-dojami.

Ir taip „Lenino atminties“ kolūkyje vis kažko dėsliama, laukiama. Dabar geriausi žiemkenčių sėjos terminai, tačiau čia iki rugpjūčio 29 d. jų nepasėta nė vieno hektaro. Ar dar ilgai „Lenino atmin-ties“ kolūkio vadovai gyvens dėsimo nuotalkomis?

V. Jadzėvičius

Sparčiai piauna vasarą

Sparčiai nuimamas vasa-rojus J. Žemaitės vardo žemės ūkio artelėje. Visų brigadų priešakyje eina IV laukinin-kystės brigada. Vasarąjus nuėmimo darbuose kasdien dirba po 30 ir daugiau kol-ūkiečių. Sąžiningai dirba

brigados nariai Andrijauskas, Ragauskas ir kt., žymiai vir-šydami dienas užduotis.

Brigados laukuose jau nu-piauta apie 30 ha vasarą-jaus.

R. Žaicaitė

kolūkio sąskaitininkas

delę ūkinę naudą. Reikėjo seniai su žmonėmis pasikal-bėti. O tai žiūrėti tik — iš kar-to tiek galimybių.

Dar kalbėjo apie tai, kad reikia padidinti žaliosios ma-sės papildomam šėrimui nor-mą, apie gyvulių melžimo pagerinimą, apie veislinin-kystės darbą. Buvo nutarta visa tai nedelsiant įgyven-dinti.

— Jau tu tik atleisk man, pirmininke, jeigu ką ne taip pasakysiu, — atsiliepė senasis Stepanovas. — Jeigu jau nu-sprendėme, tai nepalikime šio dalyko tik tuščiais žo-džiais. Imkis kaip reikiant tvarkyti gyvulininkystę. O šitą, kad nuo gyvulininkys-tės priklauso mūsų pajamos, tu teisingai pasakei.

* * *

Praėjo mėnuo. Per šį lai-kotarpį pirmininkas dažnokai atsilankydavo pas gyvulių augintojus. Ir anksti rytą, ir pietų metu, ir vakare neretai galima buvo matyti Korot-kovą ganyklose. Nors ir ne-buvo lengva, bet vis tik su-tvarkė papildomą šėrimą, gy-vulius pradėjo ganyti ištiesą

parą. Įgyvendino ir senojo Stepanovo, ir pie-mens Iva-novskio pasiūlymus.

Ir vėl, kaip prieš mėnesį, pirmininko kabineto duryse pasirodė jaunasis sąskaiti-ninkas. Jis dabar drąsiau atid-are duris ir garsiau pasakė: — 90 litų priedas!

— Vyras! — šūkterėjo jam įkandin pirmininkas. Nors jis ir žinojo, kad tai ne są-skaitininko nuopelnas, bet matydamas jo pralinksmėjusį veidą, negalėjo susilaikyti nepagyres.

— Na, dabar laikykis, Ti-mofiejėvai, — dar išsprūdo pir-mininkui.

Pirmininkas patenkintas peržiūrėjo suvestinę. „Štai jos, surastos galimybės, — pagalvojo Korotkovas, — o juk dar nedaug padaryta. Jeigu dar paieškosime, be abejo, surasime naujus, o gal net ir labai didelius šaltinius. Ir kiek naudos jie galės atnešti kolūkiui“.

Ir nemalonu pasidarė pir-mininkui už savo pirmąjį pagyrūniškumą, už nesuge-bėjimą įžūrėti savų galimy-bių.

Dirba su entuziazmu

Plačiai išvystyto socialisti-nio lenktyniavimo dėka mūsų žemės ūkio artelės nariai trumpais terminais nuėmė ir suvežė į kluonus žiemken-čius nuo 191 ha ploto.

Sparčiais tempais laukinin-kystės brigados vykdo vasa-rinių kultūrų piūtį. Lenkty-niaujančių priešaky eina III laukinin-kystės brigados (bri-gadininkas drg. Mažeika) kolūkiečiai. Čia jau pilnai nukirsti 7,65 ha plote žirniai, nupiauta 11,5 ha avižų, 18,6 ha miežių.

Kasdien spartina piūtis darbą IV laukinin-kystės bri-gada, vadovaujama brigadi-ninko drg. Lamanausko. Šios brigados nariai nupiovė 3 ha kviečių, 3,5 ha miežių ir 7 ha avižų. Antroji brigada pradėjo vežti vasarąjų į dar-žines. Jau suvežta miežiai nuo 5 ha ploto.

Derliaus nuėmimo darbo pavyzdį rodo kolūkiečiai M. Semionovas, A. Borodulinas, S. Mažeika, J. Ribokaitė, E. Ignatjeva, E. Radvilova ir daugelis kitų, kasdien virši-jančių dienos išdirbio nor-mas.

V. Guogienė

Ždanovo vardo kolūkio sąskaitininkas

Kurgi Linarovės?

Šiais metais Zarasų mašinų -traktorių stotis pagal suda-rytas su kolūkiais sutartis turi nuimti didelį plotą linų: „Garbingo darbo“ kolūkyje — 39 ha, „Lenino atminties“ — 15 ha, Marytės Melnikaitės vardo — 20 ha ir kt.

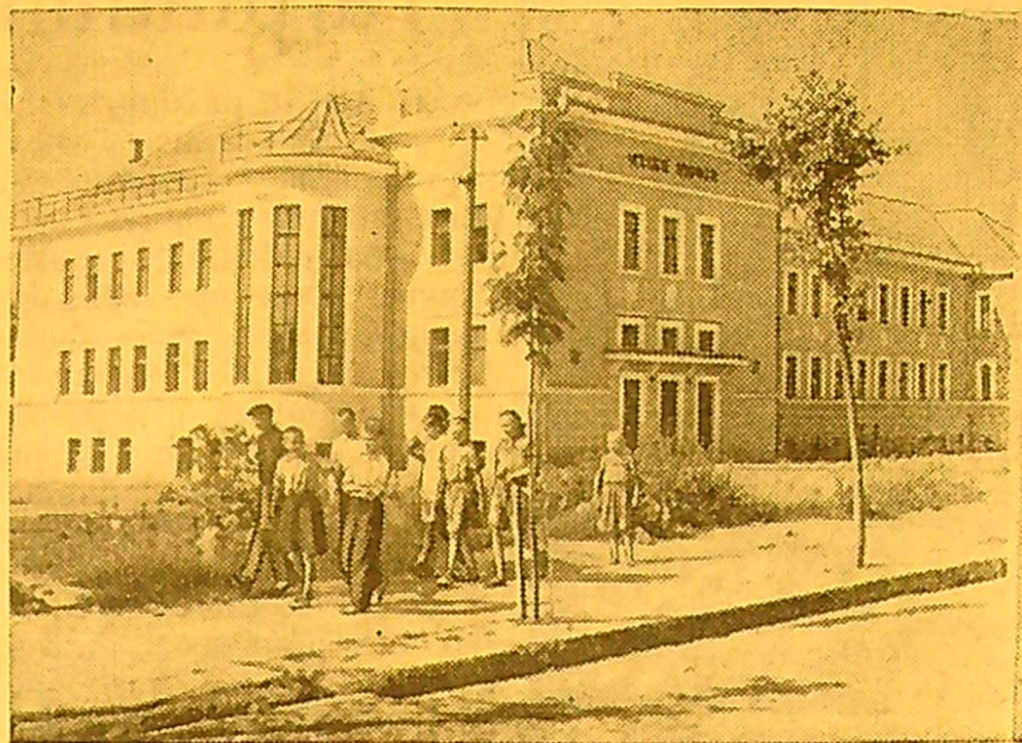
Marytės Melnikaitės vardo kolūkyje nors ir vyksta linar-rūtė, bet čia linai raunami rankomis, o tuo tarpu linų rovimo mašinos iki šiol sto-vi MTS.

— Į Marytės Melnikaitės vardo ir „Lenino atminties“ kolūkius šiomis dienomis pasiūsiame linų rovimo maši-nas, tegu jau pradeda darbą, — ramiai dėsto MTS inžinie-rius drg. Krugliakovas.

Bet argi galima Krugliako-vo žodžiams tikėti? Anaipol, ne. Jeigu viena linų rovimo mašina LT-7 kiek ir tvarkin-gesnė, tai likusios keturios beveik išardytos. Štai, linų rovimo mašinai Nr. 2 LT-7 jau nėra transporterio diržo, išimti raunamojo aparato dir-žai, sulaužyti, išsukinėti skir-tuvai. Linų rovimo mašinai LT-7 Nr. 4 trūksta vertika-laus transporterio, sugadintas kiojamasis aparatas, nėra sė-dynės. Panašiai atrodo ir kitos linų rovimo mašinos.

Tiesiog keista, kad MTS vadovai susitaikstė su tuo, kad iki šiol mašinos neatre-montuotos ir nepasiūstos į kolūkius. Visuose rajono kol-ūkiuose linai baigia bręsti. Todėl MTS vadovai privalo pasiekti, kad esančios MTS parke linų rovimo mašinos nestovėtų ir nerūdytų be dar-bo, o būtų atremontuotos ir pasiūstos į kolūkius.

A. Pupalaigis

Tarybų Lietuvos miestuose.
Nuotraukoje: Nauja vidurinė mokykla Kalvarijos ra-jono centre.
M. Ogajaus nuotr.

(ELTA).

Naujuosius mokslo metus sutinkant

Naujieji mokslo metai yra ypač reikšmingi Tarybų Lie-tuvos mokyklos gyvenime. Lietuvių tautai, prieš 15 metų įsijungus į didžiąją TSRS tau-tų šeimą, glaudžiai bendra-darbiaujant su didžiąja rusų ir kitomis broliškomis tauto-mis, atsivėrė neribotos gali-mybės vystyti savo kultūrą — nacionalinę savo forma, socialistinę savo turiniu ir ypač liaudies švietimą.

Vien naujaisiais 1955-56 mokslo metais atidaromos 49 naujos septynmetės ir 39 vi-durinės mokyklos. Iš viso šiais metais respublikoje veiks 2.415 pradinių, 970 septynmetėjų ir 380 vidurinių mokyklų.

1955-56 mokslo metais bend-ras moksleivių skaičius visų tipų mokyklose sieks pusę mi-lijono žmonių. Sėkmingai įgy-vendinamas visuotinis vido-rinis mokymas Vilniaus, Kau-no, Klaipėdos, Šiaulių ir Pa-nevėžio miestų mokyklose. Sudaromos visos sąlygos pa-laispui pereiti prie visuoti-nio vidurinio mokymo ir kaimo vietovių mokyklose.

Naujuosius mokslo metus respublikos mokyklos pradės dar geresnėmis sąlygomis, negu pernai. Mokyklose naujai įrengti 194 fizikos, chemijos bei biologijos kabinetai, papildyti nau-jomis mokymo-vaizdinėmis priemonėmis anksčiau veikų-sieji. Eilėje mokyklų įreng-tos geografinės aikštelės.

Komunistų partijos ir Ta-rybinės vyriausybės nutari-mų dėl socialistinio žemės ūkio išvystymo paskatinti, pedagogų kolektyvai ir moks-leiviai nuolat stiprina moky-klos ryšius su kolūkais, tary-biniais ūkiais ir MTS. Ban-domieji sklypai prie daugelio mokyklų tapo tikromis „ža-liosiomis laboratorijomis“, teikiančiomis kolūkiečiams nemažą agrotechninę paramą. Štai, pavyzdžiui, Vilkijos P. Cvirkos vardo, Telšių J. Že-maitės vardo, eilėje Dotnu-vos Kazlų Rūdos ir kitų ra-jonų mokyklų sukauptas verti-ngas patyrimas auginant kukurūzus, kuriuo šiemet pa-sinaudojo kolūkiečiai. Jau vien tai, kad respublikoje yra 3.124 mokykliniai mo-komieji-bandomieji sklypai,

rodo, kokios plačios perspek-tyvos sudarytos mūsų moks-leiviams, norintiems įsigyti žemės ūkio įgūdžius. Visa-sąjunginėje žemės ūkio paro-doje 1955 metais dalyvauja 27 mūsų respublikos mokyklos.

Žymi dalis moksleivių vasa-ras atostogų metu atliko ekskursijas į gamybos įmo-nes, fabrikus, MTS, elektri-nes ir kt., susipažino su ga-mybos technologija. Tai žy-miai prisidėjo prie jų akira-čio praplėtimo. Eilėje mo-kyklų, jų tarpe Sėduvos, Pa-langos, Šiaulių J. Janonio vardo ir kitų, mokyklinės dirbtuvės papildytos naujo-mis vertingomis gamybinėmis priemonėmis.

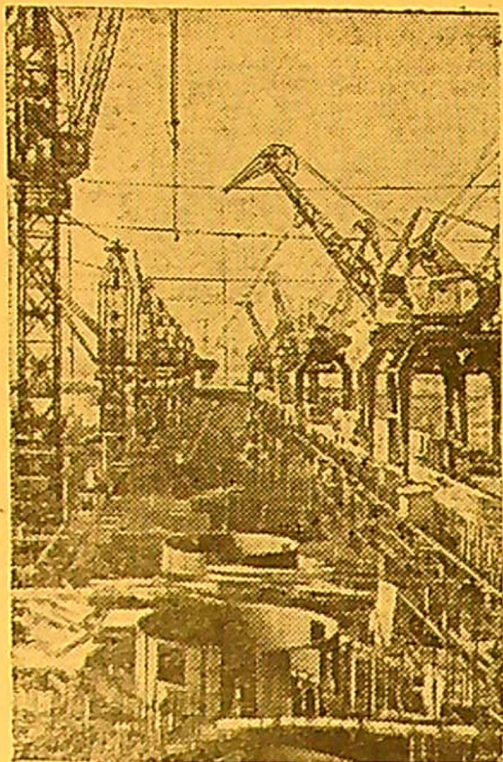
Siekiant pagerinti mūsų moksleivių paruošimo koky-bę, pakelti jų praktinių žinių lygį, šiais metais sudarytas naujas mokymo planas, iš-leistos naujos valstybinės programos. Naujame mokymo plane, atsižvelgiant į politech-ninio mokymo uždavinius, padidintas valandų skaičius fizikai ir chemijai, įvedamos gamybinės ekskursijos. Be to, įvesti rankų darbai I-IV kla-sėse ir praktikos darbai mo-kymo bandymo sklypuose bei mokomostose dirbtuvėse V-VI klasėse.

Apgaubti partijos ir vyriausybės nuolatinio rūpinimo, Tarybų Lietuvos liaudies švie-timo darbuotojai ir mokyto-jai naujuosius mokslo metus sutinka su didžiuoju politiniu pakilimu. Į atsakingą ir gar-bingą mokytojo darbą įsijun-gė daugiau kaip 1.650 jaunų specialistų, baigusių respubli-kos aukštąsias bei vidurines pedagogines mokyklas. Vasa-ras metu tūkstančiai moky-tojų kėlė savo kvalifikaciją aukštųjų ir vidurinių peda-goginių mokyklų neakivaiz-diniuose skyriuose, pasitobu-linimo kursuose.

Mokyklinės komjaunimo bei pionierių organizacijos ir moksleiviai, kovingai vykdy-dami jiems iškeltus uždavinius kovojant už aukštą mokymosi pažangumą ir pavyzdinę drausmę, be abejo, pateisins nuilstamą Komunistų parti-jos rūpinimąsi jaunąja karta.

J. Kavaliauskas

Lietuvos TSR Švietimo ministro pavaduotojas

Slais metais Kuibysėvo HES duos pirmą pramoninę srovę. Dabar dieną ir naktį verda darbas paleidžiamuose objektuose. Tuo pačiu laiku montuojami penki galingi hidroagregatai.

Nuotraukoje: Pirmosios HES pastato sekcijos, kur montuojami hidroagregatai. N. Finikovo nuotr.

(TASS).

Maskvoje pasibaigė Drezdeno galerijos paveikslų paroda, ir paveikslai perduodami Vokietijos Demokratinei Respublikai

Pasibaigė Drezdeno galerijos paveikslų paroda ir prasidėjo jų perdavimas Vokietijos Demokratinei Respublikai.

[Iškilmingą] aktą atvyko Vokietijos Demokratinės Respublikos Vyriausybės delegacija su Ministro Pirmininko Pavadoju ir Užsienio Reikalų Ministru Lotaru Bolcu priešakyje, o taip pat VDR Ambasadorius TSR Sąjungoje Johanes Kenigas.

Pasakęs kalbą, TSRS Kultūros ministro pavadojuojas S. V. Kaftanovas priminė, kad TSRS Ministrų Taryba, siekdama sustiprinti ir toliau išvystyti tarybinės liaudies ir vokiečių tautos draugiškus santykius, nutarė perduoti Vokietijos Demokratinei Respublikai Drezdeno galerijos paveikslus, kuriuos Tarybinė Armija išgelbėjo Didžiojo Tėvynės karo laikotarpiu, kai vyko mušiai Vokietijos teritorijoje, ir kurie saugomi Tarybų Sąjungoje.

Drg. Kaftanovas pažymėjo didžiulį Drezdeno galerijos paveikslų parodos populiarumą tarybinės žmonių tarpe. Per pusketvirtą mėnesio Drezdeno galerijos paroda aplankė apie vieną milijoną du šimtus tūkstančių žmonių.

VDR Vyriausybės delegacijos vadovas Lotaras Bolcas atsakymo kalboje pareiškė gilią visos vokiečių tautos padėką už tai, kad Tarybinė Armija išgelbėjo Drezdeno galerijos lobius, už tarybų Tarybinės vyriausybės nutarimą perduoti paveikslus Vokietijos Demokratinei Respublikai.

(TASS-ELTA).

Tarptautinė apžvalga

Taikos ir pažangos interesais

Tarptautinė konferencija, skirta taikiam atominės energijos panaudojimui, posėdžiavusi Ženevoje apie dvi savaites, baigė savo darbą dar rugpjūčio 20 d. Nepaisant to, jos rezultatų ir reikšmės svarstymas tebeužima vieną iš svarbiausių vietų užsienio spaudoje. Ir tai visiškai suprantama. Konferencija, kaip pažymėjo TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. A. Bulganinas, yra vertingas indėlis į tolesnę mokslo ir technikos pažangą, patarnaus taikos reikalui ir padės toliau mažinti tarptautinį įtempimą.

Konferencija dirbo bendradarbiavimo ir vaisingo pasikeitimo žiniomis bei patyrimu tarp daugiau kaip tūkstančio mokslininkų bei inžinierių iš 73 šalių aplinkoje. Buvo išklausa daugiau kaip tūkstantis pranešimų, o daugiau kaip šimtas iš jų padarė Tarybų Sąjungos atstovai. Pranešėjai dalinosi atominės energijos naudojimo patyrimu įvairiose mokslo ir technikos srityse, medicinoje, pramonėje, žemės ūkyje. Kartu su tuo buvo nubrėžiami keliai atominės energijai toliau naudoti žmonių labui. Ypatingą dėmesį patraukė tarybinų delegatų pasisakymai ir mokslinės-techninės parodos tarybinis skyrius. Atominės energijos taikaus naudojimo srityje, kaip pastebėjo Anglijos mokslininkas Džonas Fremlinas, Tarybų Sąjunga daugeliu atžvilgių žengia Vakarų šalių priešakyje.

Pasaulio visuomenė aukštai vertina bendrą konferencijos reikšmę. „Aš esu tos nuomonės, — pabrėžia žinomas švedų fizikas T. Svedbergas, — kad konferencija buvo svarbi gairė žmonijos istorijoje“. Visų šalių visuomenės atstovai pabrėžia, kad konferencija suvaldino svarbų vaidmenį atominės energijos tolesnio naudojimo taikiems tikslams interesų požiūriu.

Ta proga verta priminti, kad konferencija Ženevoje posėdžiavo beveik tuo pačiu metu, kai Japonijoje vyko tarptautinė konferencija už atominio ir vandenilinio ginklo uždraudimą. Abi konferencijos patraukė geros valios žmonių dėmesį į uždavinį pašalinti atominio energijos naudojimo karo ir griovimo tikslams pavojų. Už tai pasisakė 656 milijonai žmonių, jau pasirašiusių Pasaulinės Taikos Tarybos kreipimąsi prieš atominio karo ruošimą.

Atomas turi tarnauti tik taikaus gyvenimo interesams. Tarptautinė mokslinė-techninė konferencija Ženevoje padėjo žengti žmonijai šio gyvybiškai svarbaus uždavinio sprendimo keliu.

Kas vyksta Goa ir Šiaurės Afrikoje

Portugalijos kolonijoje Goa, esančioje Indijos vakarinėje pakrantėje, ir Prancūzijos valdose — Maroke ir Alžyre, kurie yra Šiaurės Afrikoje, vyksta

ta liaudies riaušės. Jų priežastys susijusios su kolonijine padėtimi tiek Goa, tiek ir Maroke bei Alžyre.

Goa yra Indijos Vakaruose. Goa gyventojai sudaro 600 su viršum tūkstančių žmonių. Ekonomika ir buitimi Goa gyventojai glaudžiai susiję su Indijos gyventojais ir seniai nori nusikratyti portugalų valdymu, reikalaujami susivienijimo su indų tauta. Pastaruoju metu šie reikalavimai sustiprėjo tiek Goa, tiek ir Indijoje. Rugpjūčio 15 d. Indijos nepriklausomybės paskelbimo 8-ųjų metinių dieną, grupė beginklių indų nuvyko į Goa, kad ten kartu su Goa gyventojais surengtų taikias demonstracijas už susijungimą su Indija. Tačiau portugalų policija ir kariuomenė sutiko demonstrantus ginklų ugnimi. Daug buvo užmušta ir sužeista.

Taikių demonstrantų sušaudymas Goa teritorijoje sukėlė gilų indų tautos ir viso pasaulio demokratinės visuomenės pasipiktinimą. Kinijos sostinėje Pekine įvyko gausus mitingas, kurio dalyviai išreiškė visišką sutikimą su Goa gyventojais ir indais, primygtinai reikalaujančiais panaikinti kolonijinio viešpatavimo likučius Indijos žemėje.

Tautų protestas prieš kolonijinį viešpatavimą taip pat sudaro įvykių pagrindą ir Maroke bei Alžyre.

Prancūzų Marokas yra dalis Šiaurės Afrikoje esančios Maroko šalies, padalintos į prancūzų, ispanų ir tarptautinę zonas, ir turinčios daugiau kaip 10,4 milijono gyventojų. Prancūzų Maroko gyventojai (9 su viršum milijono žmonių) ilgus metus kovoja už nepriklausomybę. Prieš dvejus metus prancūzų valdžios organai nuvertė Maroko sultoną Ben Jusėfą. Šių metų rugpjūčio 20 d., Ben Jusėfo nuvertimo antrąjį metinių dieną, daugelyje prancūzų Maroko miestų ir rajonų įvyko masiniai liaudies ištvojimai, kurių dalyviai reikalavo sugrąžinti Ben Jusėfą iš ištremimo. Daugelis ištvojimų pavirto ginkluotais susirėmimais su prancūzų kariuomene. Kai kurios gentys sukilo. Prancūzų valdžios organai riaušėms nuslopinti metė naujas kariuomenės dalis.

Tuo pačiu metu liaudies riaušės kilo Alžyre.

Smerkdamą prancūzų valdžios organų veiksmus Maroke ir Alžyre, priešakinė Prancūzijos visuomenė reikalauja, kad valdžios organai, užuot slopinę judėjimą jėga, pradėtų derybas su jo lyderiais. Tokios derybos prasidėjo, bet Prancūzijos spaudos pranešimais, vyksta labai įtemptoje aplinkoje.

Įvykiai Goa ir Šiaurės Afrikoje, nepaisant jų skirtingumo, turi vieną bendrą bruožą: jie atspindi tautų siekimą visur padaryti galą kolonijiniam viešpatavimui ir užtikrinti sau nepriklausomybę.

A. Šachanovas

Sportas

Finalinės „Pergalės“ pereinamosios taurės tinklinio varžybos

Praėjusį sekmadienį įvyko finalinės „Pergalės“ pereinamosios taurės tinklinio varžybos, kuriose dalyvavo Imbrado, Degučio, Turmanto ir Zarasų zonų nugalėtojai — „Bolševiko“, Ždanovo vardo kolūkių, Turmanto vidurinės mokyklos ir „Mokytojo“ tinklinio komandos. Pirmieji susitikimo Turmanto vidurinės mokyklos ir „Mokytojo“ tinklininkai. Tai — stipriausieji finalinio susitikimo varžovai.

Pirmąjį kėlinį turmantiečiai be didesnio įtempimo užbaigė rezultatu 15:4. Antrajame kėlinyje kova paaštrėja. Tik geras Turmanto tinklininkų susižaidimas, sugebėjimas paimti kamuolį bet kokioje padėtyje ir antrajame kėlinyje užtikrino jiems pergalę (15:13). Pirmasis finalinių varžybų susitikimas baigiamas pasekme 2:0 Turmanto vidurinės mokyklos naudai. Nepatiria pralaimėjimo Turmanto vidurinės mokyklos tinklininkai ir susitikimuose su Ždanovo vardo bei „Bolševiko“ kolūkių tinklinio komandomis: šiuos abu susitikimus jie sužaidė 2:0 savo naudai.

Pralaimėjusi Turmanto vidurinės mokyklos tinklininkams, „Mokytojo“ komanda rezultatu 2:0 laimėjo susitikimus su Ždanovo vardo ir „Bolševiko“ kolūkių komandomis.

Idomus buvo paskutinis finalinių varžybų susitikimas tarp Ždanovo vardo ir „Bolševiko“ kolūkių tinklinio komandų. Abi komandos panašios jėgų atžvilgiu, bet bolševikiečių tarpe geresnis susižaidimas. Pirmasis kėlinys užbaigiamas aiškia „Bolševiko“ kolūkių komandos persvara (15:9). Antrajame kėlinyje ždanoviečiams kelis kartus pasisekė išlyginti taškų skaičius. Vis dėlto 4 taškų persvara (15:11) ir ši kėlinį laimi „Bolševiko“ kolūkių tinklininkai.

Tokiu būdu komandos pasiskirstė vietomis sekančiai: I vietą iškovojo Turmanto vidurinės mokyklos komanda (treneris L. Kononovas), kuri apdovanota I laipsnio diplomu ir gavo „Pergalės“ laikraščio pereinamąją taurę. Antroji vieta atiteko „Mokytojo“ komandai, trečioji — „Bolševiko“ kolūkių tinklininkams.

„Pergalės“ taurės finalinės tinklinio varžybos parodė augantį sportininkų meistriškumą. Ypatingai aukšta žaidimo technika pasižymėjo Turmanto tinklininkai, antrus metus iš eilės iškovojo „Pergalės“ pereinamąją taurę. Didelis nuopelnas čia tenka Turmanto vidurinės mokyklos fizinio lavinimo mokytojų drg. Kononovui, dažnomis treniruotėmis užtikrinusiam gerą tinklininkų pasiruošimą.

Žymiai geriau žaidė šiais metais ir „Bolševiko“ bei Ždanovo vardo kolūkių tinklininkai, kas rodo, kad tinklinis šiose žemės ūkio artelėse tampa mėgiama sporto šaka.

Finalinės varžybos taip pat parodė ir sportininkų drausmingumą: visos komandos — zonų nugalėtojos pilnu sąstata, laiku atvyko į finalines varžybas.

Tenka palinkėti tinklininkams ir toliau kelti savo meistriškumą, siekti naujų laimėjimų.

G. Kazlauskaitė

Nuotraukoje: Turmanto vidurinės mokyklos tinklinio komanda, iškovojo varžybose „Pergalės“ pereinamąją taurę.

St.Navicko nuotr.

Individualinės šaškių pirmenybės

Praeitą šeštadienį ir sekmadienį miesto kultūros ir poilsio parkas suorganizavo individualines šaškių pirmenybes, kuriose dalyvavo 9 miesto šaškininkai. Pirmąją vietą, surinkęs 13 taškų iš 16 galimų, iškovojo Fridlend. Antrą vietą (12 taškų) užėmė Šmitas, III vieta atiteko šaškininkui Kurčenko, IV ir V

vietomis pasidalino Maronas ir Juodinis, surinkę po 9 taškus.

Šaškininkai, užėmę tris pirmąsias vietas, buvo apdovanoti asmeninėmis dovanomis.

Z. Šaulauskas
pirmenybių vyr. teisėjas

Redaktoriaus pavad.
V. JURSIENĖ